

Випуск № 36
Грудень 2022

Дніпровська Січ

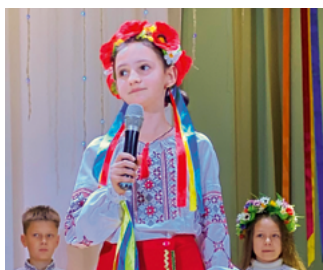
Козацький дитячий часопис

РАЗОМ ДО ПЕРЕМОГИ!

Київська гімназія №283

Дніпровська Січ №36 (2022)

- 3 ПершOVERесень у дні війни
5 Слава козацька не вмре, не поляже
7 Джерела національної гідності й патріотизму
8 Всі ми діти козацького роду
9 Нам заповідана мужність і перемога
12 Там виросте справжній громадянин, де прищеплюють
любов до України!
14 Виховний ідеал твориться роками
15 Ідеали козацтва не мають строків давності
16 Україна буде простором миру, свободи та любові!
17 Посвята – джерело національної гідності
18 Посвята в козачата
19 Козацькому роду нема переводу
19 Право на щасливе дитинство
20 Соборна мати-Україна одна для всіх, як оберіг
21 Я козачка твоя, Україно!
21 Ніякі хмари не затьмарять наше свято!
22 Називатися козачкою – честь, знати історію – обов'язок!
23 Шануймо свою національну гідність – і шановані будемо іншими
24 Щоб мати Україну – треба бути українцем
25 Свято єдності поколінь
27 Українська нація незламна
28 Дякую тобі за захист, уклін тобі за подвиг!
29 Історія одного добровольця
30 Золота осінь «Візерунків»
31 Не очі бачать, а людина; не вуха чують, а душа!
32 Польща, Німеччина та Швейцарія: наші українські учні про навчання в
закордонних школах та дистанційне навчання в Україні
33 Революція Гідності – сила, що об'єднала українців у єдине ціле
34 Революція Гідності та Єднання
34 Герої Небесної сотні
35 Мінна безпека і не тільки...
36 Можна все на світі вибирати, сину, вибрати не можна
тільки Батьківщину
37 Добрих справ багато не буває
38 Разом до перемоги
39 День української писемності та мови
40 Благодійна допомога від козацької гімназії
41 Поезія, народжена війною
42 Козацький вишкіл «Сокіл» («Джура»)

На обкладинці Герой України Володимир Жемчугов з козачатами 5-Б класу
Ющенком Іваном та Геворґяном Геворгом

Головний редактор В.М. Гнатюк
Голова прес-центру М.А. Швед
Керівник науково-методичного центру Л.О. Сівковська
sh283@ukr.net

ПЕРШОВЕРЕСЕНЬ У ДНІ ВІЙНИ

У козацькій гімназії до Дня знань пройшов патріотичний захід «Вічно буде Україна». На святі були присутні почесні гості: голова Деснянської районної в місті Києві державної адміністрації Дмитро Ратников, перший заступник голови РДА Ірина Алексеенко, в.о. начальника Управління освіти Деснянського району Людмила Рожкова, народний артист України Олександр Василенко, заслужений працівник культури України Георгій Даценко, старші друзі-козаки Петро Даневич, Олександр Лепетун. Свято відкрив директор гімназії, заслужений працівник освіти України Володимир Гнатюк, який розпочав урочистості словами поета:

*Я єсть народ, якого Правда сила
ніким звойована ще не була.
Яка біда мене, яка чума косила! –
а сила знову розцвіла.*

Він закликав учнів докласти всіх зусиль, щоб здобути міцні й ґрунтовні знання. Адже успішне навчання – це наша зброя. І сьогодні, у дні війни, ми маємо бути разом, об'єднатися заради Перемоги, бо Вітчизна у нас одна. Як сказав Великий Кобзар:

*Свою Україну любіть.
Любіть її... во врем'я люте...
За неї господа моліть.*

У вітальному слові голова РДА Дмитро Ратников привітав усіх присутніх з початком навчального року, на-

голосивши, що наші Збройні сили роблять все, щоб ви продовжили учитись і творити у стінах рідної школи. Патріотичним заходом став музичний подарунок від народного артиста Олександра Василенка. Козацькі пісні, у виконанні маестро, викликали захоплення і святкове піднесення та справедливо заслужили на щирі аплодисменти учнів. Гімназисти у своїх виступах об'єднали героїчне минуле і сучасне. Оркестр «Візерунки», лідери учнівського самоврядування 11-их класів, представники козацьких загонів 6-а, 7-д, 8-г, 9-в класів засвідчили, що «Вічно буде Україна», «Україна понад усе», «Все буде Україна». За високі здобутки у навчанні директор гімназії вручив переможцям МАН, конкурсів, змагань пам'ятні відзнаки.

Прес-центр

СЛАВА КОЗАЦЬКА НЕ ВМРЕ, НЕ ПОЛЯЖЕ

(Посвята в козачата учнів 5-их класів)

За традицією у козацькій гімназії 14 жовтня в День Покрови Пресвятої Богородиці проводиться національно-патріотичний захід Посвята в козачата учнів 5-их класів. Це одне із найурочистіших свят навчального закладу для молодших школярів, адже в цей день вони стають учасниками Всеукраїнської громадської козацької дитячої організації «Дніпровська Січ». І хоча в День українського козацтва урочистості не відбулися через масовані ракетні обстріли по всій території України, які підло завдає щодня підступний ворог по мирному населенню та цивільній інфраструктурі, посвята все ж таки відбулася 26 жовтня. Юних козачат привітав директор гімназії Володимир Гнатюк та Герой України Володимир Жемчугов, який звернувся до учнів з вітальним словом: «Доброго дня, козацька родино! Доброго дня, українці! Наша зустріч повинна була відбутися ще 14 жовтня у День українського козацтва, але військові атаки окупантів не сприяли нашому побаченню. Ця зустріч проходить у рамках програми Міністерства культури та інформаційної політики, яка передбачає залучення учнів до нових національно-патріотичних освітніх програм, що розширюють знання про історію України, її героїв і перемоги. Я завжди звертаюся до дітей і молоді зі словами: «Українці, цінуйте Україну!». Все, що ви бачите навколо себе: небо, ліси, ріки, гори, моря – це все ваше, і воно належить тільки вам. Прийде час, коли ви будете приймати рішення, як жити далі, як жити вашим дітям, що їм залишити у спадок. Україна не може бути федерацією або якимось союзом, адже більшість населен-

ня – це етнічні українці. Я не етнічний українець. У мене російське прізвище. Мої батьки приїхали з Росії в 60-х роках. Народився в Радянській Україні у місті Луганськ, але з дитинства поважаю українську мову, історію, культуру. Так мене виховували батьки. Коли я став дорослим, на жаль, наша влада не приклала великих зусиль, щоб у школах звучала правдива українська історія, щоб національна ідея змогла об'єднати всіх українців. І коли в 2014 році навесні в Луганськ прийшли російські солдати, я зрозумів, що це таке. Вночі вони підло зайшли в місто, блокували поліцію, частину влади підкупили – відбулася велика зрада. Однак більшість хлопців розуміли, яка біда спіткала Україну, нас просто хотіли колонізувати. І ми пішли в партизани. До війни я був підприємець і мав можливість мандрувати по світу, я багато разів був у Європі і Росії. Мав можливість порівняти життя, що там, що там. Я усвідомлено пішов захищати Україну, бо хочу жити в демократичній країні. Наприкінці 2015 року був поранений, потрапив у полон, втратив зір. Рік мене тримали в полоні, бо я росіянин і пішов воювати проти своїх. Для них це був жах. Мене обміняли на двох зрадників України в 2016 році. І з того часу я займаюся інформаційною війною, тому що за нами правда й перемога. Це гібридна війна, а в гібридній війні перемагають не солдати в окопах, не генерали, а

вчителі історії. Якщо ви не будете знати нашої правдивої історії, то не цінуватимете свою країну, землю, культуру, традиції. Прийде час, і ми будемо жити так, як Європа – вільно, багато, заможна. Я закликаю вас цінувати, любити Україну. Разом до Перемоги! Слава Україні!» Учні на сцені гімназії співали патріотичні пісні, танцювали, розповідали про героїчне минуле гетьманів та славетних козаків.

Прес-центр

ДЖЕРЕЛА НАЦІОНАЛЬНОЇ ГІДНОСТІ Й ПАТРІОТИЗМУ

Свою розмову про підготовку до посвяти в козачата я, як класний керівник 5-А класу, розпочала із розповіді про історію українського козацтва, що є уособленням національного характеру, сили волі, мужності й незалежності нашого народу. Проходять століття, а ми знову і знову повертаємось до наших першоджерел. Це дуже правильно, бо пам'ять – це велика сила, і саме завдяки історичній пам'яті людина стає особистістю, народ стає нацією, а суспільство – державою.

Ми повинні пам'ятати, що живемо на козацькій землі, що ми діти козацького роду. А це значить, що нам є в кого повчитись і любові до рідного краю, і шанобливого ставлення до його історії, і збереженню духовної спадщини. Рашисти це не врахували, коли підло напали на Україну. Вони й досі, коли ми їх женемо з наших земель, не розуміють, у чому така сила супротиву українців, бо є невігласами, які тільки й можуть знищувати й грабувати, у них немає моральних цінностей, а в нас на генетичному

рівні є та віра в справедливість, котра підіймає український дух – дух славного козацького минулого, залишеного нам легендарними пращурами. Посвята в козачата – це традиційне свято, що засвідчує національно-патріотичне виховання в гімназії. 5-А клас

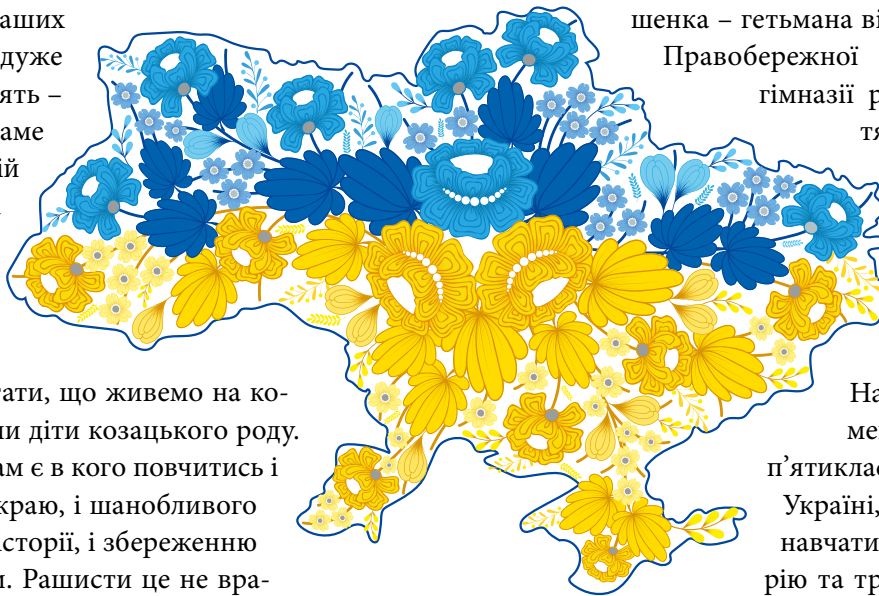
став козацьким загonom імені Петра Дорошенка – гетьмана війська Запорозького

Правобережної України. На сцені гімназії розповіли про життя козаків, їх побут,

правила; хлопці й дівчата весело станцювали та заспівали патріотичну пісню «Ми – козаки».

Найурочистішим моментом була обітниця п'ятикласників на вірність Україні, запевнення гарно навчатися, поважати історію та традиції українського народу. Такі заходи виховують у дітей почуття гідності та любові до Батьківщини.

Латанюк О.М.,
класний керівник 5-А класу

ВСІ МИ ДІТИ КОЗАЦЬКОГО РОДУ

Незважаючи на проблеми сьогодення: повітряні тривоги і відключення світла – посвята в козачата відбулася! Діти змогли виступити і показати все, чого навчилися і до чого ретельно готувалися! Безмежно дякую вчителям та адміністрації за зусилля, час і терпіння, вкладені в наших п'ятикласників! Дякую

всім причетним до організації свята! Тепер наші діти стали повноцінними членами великої гімназійної родини, чим дуже пишаються!

**Кошмак Соломія,
мама учня 5-А класу Кошмака Ярослава**

Унас пройшло чудове свято! Мені дуже сподобалось виступати на сцені: танцювати і співати. Також запам'яталися всі наші репетиції, які здружили нас. Дякую нашим вчителям, адміністрації гімназії та особливо класному керівникові Ользі Михайлівні за те,

що ми підготували прекрасний виступ і змогли себе показати якнайкраще! Я дуже радий, що ми взяли участь у цій події і тепер я та мої однокласники стали козачатами!

Кошмак Ярослав, учень 5-А класу

НАМ ЗАПОВІДАНА МУЖНІСТЬ І ПЕРЕМОГА

Козацька гімназія – фортеця патріотичного виховання, незламний бастион козацького духу і осередок традицій українського народу. Цей заклад завжди славився різноманітністю свят, заходів і знаменних подій, адже слава і здобутки козацтва не залишають байдужим жодного гімназиста. Героїчне минуле нашого народу є невичерпним джерелом натхнення, творчого пориву і прикладом для наслідування. Учні 5-х класів з перших днів навчання відчували турботу й увагу до себе, бо стали частиною спільноти, яка побудована на традиціях українського козацтва. Класні керівники оточили своїх вихованців материнським піклуванням, допомагали звикнути до нових реалій шкільного життя в середній школі; старшокласники допомагали розібратися з правилами-порядками та кабінетами; відбувалася конструктивна співпраця з педагогами

та адміністрацією школи. У нашому навчальному закладі панують козацькі принципи: старші мають завжди піклуватися про молодших, сильні – захищати слабших, усі мають поважати жінок, зберігати традиції, знати славу історію нашої держави й рідну мову, дотримуватися морально-етичних норм суспільства. Як же хотілося нашим п'ятикласникам швидше здобути звання справжніх козачат, показати свою майстерність і вправність, розум і кмітливість, зрештою, усі свої таланти! За давньою гімназійною традицією святкове дійство – Посвята в козачата для учнів 5-х класів відбувається 14 жовтня – у День українського козацтва, свята Покрови Пресвятої Богородиці та День захисників та захисниць України. На жаль, цьогоріч це особливе свято довелося кілька разів переносити з об'єктивних причин. Ми, дорослі, знаємо, що у найтемніші часи є світлі моменти: саме

такими яскравими на емоції й багатими на події стали години, дні та тижні підготовки до свята. Для учнів 5-Б класу цей важливий період підготовки і сам патріотичний захід назавжди залишиться пам'ятним і незабутнім. Важко пригадати, скільки разів лунав сигнал повітряної тривоги, зникало світло та інтернет, скільки часу сиділи разом в укритті... Знову і знову змушені були йти на дистанційне навчання на-

передодні запланованого свята, напруга зростала... Мої нетерплячі «п'яточки» вкотре вже перепитували про день і час виступу, приміряли костюми, несміливо заглядали мені в очі, шукали підтримки, посмішки і моїх схвальних слів: «Які ви в мене талановиті!», «У нас обов'язково все вийде!», «Свято наближається!». Так, дійсно, ми щодня надихали один одного, тому до останнього не втрачали надії, вірили в ЗСУ і подумки зупиняли ворожі дрони і ракети. А як завзято співали мої майбутні козачата «Козацький дух» та «Стефанію». Дивно, але ті, хто стверджував, що у них немає голосу і слуху, враз навчилися виконувати реп, хлопці – танцювати «Гопак», а дівчатка відточували кожен рух, плавні переходи, крутили «колесо». Усі учні вправно вибивали ритм мелодій, коли не було музики, плескали в долоні і підтримували один одного, коли вдавалося виразно, «так, як вчила Лілія Валентинівна», продекламувати віршовані рядки. Тренувалися вдома і на перерві, в коридорі, укритті з телефонними ліхтариками під час повітряних атак, і на репетиціях. Здавалося, що нам підспівували вже всі навколо: незнайомі люди на вулиці, стіни в кабінеті, техпрацівники, які прибирали після уроків, навіть жовто-багрянці дерева біля школи. Зрозуміло, що ніякі рашисти і їхні ракети з дронами не могли зіпсувати настрої та бажання виступати: неймовірні перешкоди не завадили бойовому духу і ще більше об'єднали дітей, здружили, навчили боротися з труднощами, загартовували душу й тіло майбутніх козачат. Я завжди підбадьорювала своїх

учнів і говорила, що хороший настрій перетвориться на ідеальний, коли ми поділимося ним із кимось. А ділитися нам у цей день було чим: своєю енерге-

тикою, завзяттям, талановитими виступами, щирістю і справжніми емоціями. Дух козацтва витав у повітрі і не залишив байдужим нікого у святковій залі, бо у цей день ми згадували не лише про козаків, а й про мужніх воїнів, які ціною власного життя захищають нашу землю, героїчно боронять і звільняють рідну Україну від рашистських загарбників. У нашому класі є батьки, які зараз на фронті, тому надзвичайно проникливими та щирими були на святі слова-звернення дітей до наших героїв, яких ми з нетерпінням чекаємо з перемогою! Свято завершилося, а патріотичний дух залишиться назавжди! Віримо, що кожен, хто відтепер носить звання козака і козачки та є повноправним членом Всеукраїнської громадської козацької дитячої організації «Дніпровська Січ», буде гідно продовжувати традиції наших предків – славних козаків, завжди захищатиме неньку-Україну, її добробут і мирне майбуття. Разом до Перемоги!

Денисенко Л.В.,
класний керівник 5- Б класу

ТАМ ВИРОСТЕ СПРАВЖНІЙ ГРОМАДЯНИН, ДЕ ПРИЩЕПЛЮЮТЬ ЛЮБОВ ДО УКРАЇНИ!

Мрія дитини здійснилася! Наш син – учень математичного 5-Б класу Козацької гімназії 283. Традиційно найважливішим виховним заходом для п'ятикласників є «Посвята в козачата» – свято інтеграції юних гімназистів у козацьку родину – дитячо-юнацьку організацію «Дніпровська Січ». До виступу наш клас готувався дуже ретельно: репетиції, примірка костюмів, виготовлення хоругв та підбір атрибутів, вивчення рухів і танців, робота над окремими епізодами дійства. Так, справді дійства, бо виступ п'ятикласників нагадував цілу музично-драматичну виставу – із піснями, танцями, декламацією та пізнавальними екскурсами у часи козаччини... На жаль, у нашій країні війна... Ракетні обстріли столиці змусили з міркувань безпеки від-

мовитися від першої оголошеної дати виступу. Нові атаки ворога знову не дали змоги провести свято й наступного тижня. Навіть навчання у школі довелося перевести в дистанційний формат, бо безпека учнів понад усе. Діти дуже сумували за школою, вчителями, однокласниками, та особливого жалю додавало те, що «Посвяту у козачата» можуть відмінити зовсім. І дорослі, і малі з дня на день чекали повідомлення, що святу бути. Яке ж прекрасне було воно! Веселе і щемливе водночас, гарно підготовлене, продумане, патріотичне. Навіть не зашкодило те, що дітям та вчителям довелося чекати до 13:30 через віялове вимкнення електроенергії. Нас справді не зламати! Вітальне слово виголосив директор гімназії Володимир Гнатюк. Він представив гостя – Героя України, кавалера багатьох орденів та медалей, відважного захисника України Володимира Жемчугова, який привітав юних гімназистів та побажав їм нових звершень та перемог на освітньому фронті. Воїн розповів про важливість української мови, про відвагу захисників України, про те, наскільки велична наша історія і нікчемна країна-агресор, яку ми скоро переможемо. Діти «ловили» кожне слово, бо хто ж, як не очевидець, розповість їм правду? Естафету виступу після 5-А перейняв 5-Б клас. Першим ішов хорунжий з козацьким прапором, за ним – усе чесне товариство. Хто ж такі козаки, які традиції та звичаї вони культиву-

кавалера багатьох орденів та медалей, відважного захисника України Володимира Жемчугова, який привітав юних гімназистів та побажав їм нових звершень та перемог на освітньому фронті. Воїн розповів про важливість української мови, про відвагу захисників України, про те, наскільки велична наша історія і нікчемна країна-агресор, яку ми скоро переможемо. Діти «ловили» кожне слово, бо хто ж, як не очевидець, розповість їм правду? Естафету виступу після 5-А перейняв 5-Б клас. Першим ішов хорунжий з козацьким прапором, за ним – усе чесне товариство. Хто ж такі козаки, які традиції та звичаї вони культиву-

вали, які мали обов'язки та зброю, – загін 5-Б класу імені Івана Гонти на одному подиху виголосив усі цінності предків. Особливо щемливими на сцені звучали слова дітей про війну, яка вже 8 місяців триває в нашій країні. Зі сльозами промовляли, що моляться за кожного захисника і захисницю, щоб вони повернулися живими. Обіцяли, що не забудуть наших героїв, які боронять державу, і тих, хто віддав життя за Україну. Слава Героям! Слава нації! Смерть ворогам! «Козацький дух моєї країни кожній родині ми повернемо», – обіцяли словами пісні хлопці та дівчата, підтанцювуючи у такт і завершивши номер справжнім українським гопаком. Кульмінацією виступу 5-Б класу була пісня «Стефанія», де соло виконував Іван Ющенко, спів якого супроводжувався танцювальною композицією. У такт співу і танцю вже аплодувала вся зала. Дівчатка, одягнені в червоні українські стріи, так чуттєво виконували танок «Українка я, гордість це моя», що ніяких сумнівів у присутніх не залишилося: саме молоді належатиме майбутнє!

Юні українці шанують прабатьківські звичаї і традиції та зроблять усе для того, щоб Україна процвітала. Хіба могла козацька старшина гімназії не взяти до своєї спільноти таких відважних, спритних, розумних і талановитих козачат? – Готові! – в один голос вигукували козачата: – Жити чесно будемо і правила козацьких не забудемо! – впевнено скандували п'ятикласники... Віримо, що так і буде, дорогі наші діти! Ми, батьки, щиро вітаємо вас, наші любі козаки та козачки! Впевнено крокуйте стежинами знань і опануйте премудрості наук! Хай щастить! Дякуємо адміністрації гімназії за патріотичне виховання учнівської молоді, за те, що прищеплює любов до рідної землі, до традицій українського народу, до рідної мови та пісні. Щиро дякуємо за працю, енергію та любов класному керівнику нашого 5-Б класу – Денисенко Лілії Валентинівні. Все буде Україна!

**Оксана та Андрій Ющенко,
батьки учня 5-Б класу**

Кожна нація завжди має пам'ятати свою історію, традиції та культуру. У наш неспокійний час виховання справжніх патріотів – справа честі для будь-якого навчального закладу. Щиро дякую адміністрації гімназії та всьому колективу, що протягом багатьох років організує таке чудове свято для п'ятикласників – «Посвяту в козачата». Цей патріотичний захід, що зближує покоління, надихає працювати разом задля спільного результату, виявляє таланти, навчає історії

та розкриває найважливіші цінності нашого народу. Особлива подяка класному керівникові Лілії Валентинівні за підтримку діточок, допомогу та організацію. Важливу виховну роль на святі зіграла присутність Героя України Володимира Жемчугова, який є прикладом мужності та нескореності в боротьбі за нашу незалежність! Віримо в перемогу українського народу і в наших козачат!

Кібардіна Ю.О.,
мама учениці 5-Б класу

Традиційне для нашої гімназії свято «Посвята в козачата» залишиться одним із найяскравіших спогадів в пам'яті кожного учня. Для нашого 5-Б класу цей урочистий день став важливою подією. Ми довго і завзято готувалися, відчуваючи велику відповідальність за свій виступ. Кожен з нас намагався показати високий рівень творчих здібностей, єдність думок і дій, розкрити особистий потенціал. Ми вчилися працювати командою і зрозуміли, що тільки

дружба, єдність, взаємодопомога і взаєморозуміння допоможуть досягти результату. Виступ на сцені був дуже хвилюючим, але ми знали, що нас усі підтримують, і це надавало впевненості. Ми – одна родина: наша класна мама Лілія Валентинівна, мої однокласники і батьки! Тільки справжні козаки, долаючи труднощі, залишаються разом. Ми змогли, отже, ми тепер – козачата!

Геворгян Геворг, учень 5-Б класу

ВИХОВНИЙ ІДЕАЛ ТВОРИТЬСЯ РОКАМИ

Укожному навчальному закладі освіти є свої традиції і заходи, що згуртовують колектив. Безперечно, такою знаменною подією в Козацькій гімназії 283 завжди було і буде свято «Посвята в козачата». Коли життя школярів у середній школі починається яскраво, воно закарбовується у пам'яті як рубіжна подія, що поділяє їхнє життя на «до» і «після». Це стає стимулом для здобуття нових компетентностей, старанного навчання, патріотичного виховання громадян вільної та незалежної України. Незважаючи на важку ситуацію, що склалася в нашій країні, цей надзвичайний захід, дякуючи нашим славним воїнам, які охороняють спокій і життя українців, все ж таки відбувся. Красиво вбрана зала, переливчасті голоси майбутніх козачат, красиві національні костюми у всіх п'ятикласників – дух вільного козацтва витав у повітрі і перехоплював подих у всіх присутніх. Особисто я отримала неабияку насолоду від виступу наших дітей. Мене переполювало відчуття гордості, адже ця посвята є не тільки символічним святом, а відповідає реаліям життя. Наші козачата – патріоти, захисники, майбутнє нашої держави! Ця традиція виявилася надважливою

не тільки для школярів, батьків, педагогічного складу, а і для усього нашого народу, оскільки виховний ідеал твориться віками, а дотримання його важливих принципів є свідченням стабільного існування та незламного духу українського народу.

Тисик Альона,
член батьківського активу 5-Б класу

ІДЕАЛИ КОЗАЦТВА НЕ МАЮТЬ СТРОКІВ ДАВНОСТІ

Кожен рік в осінню пору зростає рід козацтва, адже Посвята в козачата учнів 5-х класів проводиться в благословенний день – 14 жовтня, Дня Покрови. У період війни ми по-особливому відчуваємо потребу в захисті, тому з душевним трепетом висловлюємо усім захисникам та захисницям України глибоку вдячність за мужність та героїзм в ім'я миру і майбутнього прийдешніх поколінь, за можливість навчатися та відзначати свята. Бажаємо усім незламної волі і міцного здоров'я! Загін 5-В класу відтепер носитиме ім'я легендарної української поетеси Ліни Костенко. Їй, як і нам, дуже:

*Болить мені... Ти знаєш як болить
Болить біда, що зараз в Україні.
Ця рана душу втомлену ятрить,
І сліз не можу втримати я нині...
Болить мені... Ти знаєш як болить.
Ця рана не дає мені спокою.
І ця неоголошена війна,
Розв'язана «братерською» рукою...*

Епіграфом свого виступу ми взяли слова Ліни Василівни «А ви думали, що Україна так просто. Україна – це супер. Україна – це ексклюзив». У підготовчий період учні познайомилися з цікавими сторінками історії українського народу – козацькою добою. Із захопленням сприйняли інформацію про бойову славу козацтва, яка гриміла протягом майже трьох століть, про те, що саме козаки стали елітою українського народу і головною рушійною силою в змаганнях за волю та незалежність українських земель. Мої вихованці були вражені здобутками минулого. Героїзм, мужність, нескореність козаків, наших предків, надихає і сучасників на величні діяння заради народу України. Ми зрозуміли, що ідеали козацтва не мають строків давності! А потім був виступ. Юні, стрункі, горді, впевнені, одягнені у вишукані вишиванки – ось вони нащадки козаків. Дух захоплювало від талантів, відкритих сердець, гордовитих постатей. Стало зрозуміло, що молодь шанує рідне слово, культуру, традиції нації, тому старшина вирішила: молодші довели, що

гідні до кошу вступити. Радість та зацікавленість в очах учнів свідчить про доцільність та користь проведення патріотичних свят, які вчать шанувати минуле і сучасне заради кращого майбутнього. Переконана, діти, доторкнувшись до легендарного минулого українського народу, перейнявшись духом мужності та незламності, у майбутньому стануть справжніми захисниками і захисницями Батьківщини. Втоmlений, але задоволений загін 5-В класу попрямував у свій кабінет, де символічними подарунками привітали один одного зі святом.

Супрун О.М.,
класний керівник 5-В класу

УКРАЇНА БУДЕ ПРОСТОРОМ МИРУ, СВОБОДИ ТА ЛЮБОВІ!

Патріотизм, любов до України. Раніше ми не замислювалися над змістом цих понять. Ми навчаємося в українських школах, виховуємося на національних традиціях, шануємося на національних символах і вважали це нормою, звичайною справою. Шість років тому я була на посвяті у козачата мого старшого брата, який нині вже у випускному класі. Це було дуже хвилююче святкове дійство, але, напевно, тоді – ті діти, дорослі тепер, не мали тих відчут-

тів, які пережили на посвяті у козачата п'ятикласників нашої гімназії цього року – моєї посвяті. Події останніх місяців дали поштовх усім до справжнього почуття патріотизму. Ми ще такі малі і юні, проте так швидко стали дорослими і відповідальними. Даючи обітницю на посвяті у козачата, усвідомлювали, що ми майбутні захисники і захисниці нашої України, від нас залежить її майбутнє. І я не маю ні краплі сумніву в душі, що моя рідна Україна буде величною, багатою і квітучою країною, шанованою іншими державами. Патріотизм сьогодні – це не мода, а виклик, біль душі кожного українця, материнські сльози, знівечена земля, що терзається у тортурах, гуркіт гармат, повітряні тривоги, новини, які не можливо сприймати без страху, постійне відчуття неспокою та тривоги за прийдешній та завтрашній день, це молитва в кожному маленькому і дорослому українському серці за долю країни, в надії та сподіванні миру і спокою... Упродовж століть українці боролися за право мати свою країну, століттями народ зберігав у собі свою самобутність та ідентичність, і сьогодні наші батьки відстоюють нашу державність та суверенність у війні з російськими окупантами. Нас єднає наша сила і воля, непохитність і незламність! Російська армія може спалювати та обстрілювати міста України, залишати нас без світла і води, але їм нас не залякати і дух нашої нації не вбити. Війна закінчиться поразкою ворога, а Україна буде простором миру, свободи та любові!

Замірайло Влада, учениця 5-В класу
та Замірайло Захар, учень 11-В класу

ПОСВЯТА – ДЖЕРЕЛО НАЦІОНАЛЬНОЇ ГІДНОСТІ

Вчора нарешті здійснилася посвята в козачата. Моя дитина стала козачкою. Був урочистий захід. Все по-справжньому. Цілий день поспіль думками поверталась до побаченого. У заході є глибинна історична пам'ять, повага, справжня любов до минулого і сучасного. Переплелись емоції, враження, а ще роздуми. Дійство вийшло потужне, цікаве, різноманітне, емоційне до сліз. І дуже хочеться, щоб національно-патріотична ідея була у всіх наступних проєктах. Щоб юним було цікаво бути козачатами постійно: в справах, в життєвих подіях, у думках. Треба поміркувати спільно і класному керівнику, і дітям, і батькам. Ми живемо в надскладний період, тому дуже важливо направляти на вивчення історії, традицій, звичаїв, мови маленьких українців, щоб вони стали свідомими громадянами вільної країни.

Волковинська М.Р.,
мама учениці 5-В класу

Посвята в козачата – це особлива традиція. Діти вступають у новий стан і зобов'язуються бути частиною козацтва, надихаються патріотичним духом предків. Підготовка до заходу була непроста. Школярі склали випробування на відмінно! Всі рухи виконувалися синхронно, всі слова говорилися виразно, все задумане реалізувалось. Влучно

підбрана пісня, задала тон виступу і підкреслила силу і мужність козаків, злагодженість новоутвореного загону. Особливої уваги заслуговують костюми у патріотичних українських кольорах. Дійство надзвичайне, захоплює, вражає.

Хуторянська А.В.,
мама учениці 5-В класу

ПОСВЯТА В КОЗАЧАТА

Не дивлячись на важкий час, загрозу ворожих обстрілів, періодичну відсутність світла, 26 жовтня 2022 року ми все ж таки пройшли посвяту в козацата. Як довго я чекала цього! Для нас це значне випробування, але і перша можливість проявити себе. Підготовка до посвяти продемонструвала командну роботу, дружню підтримку і нашу згуртованість. Усім дуже сподобались неймовірно красиві костюми. Впродовж виступу синьо-жовте море хвилювалось у ритмах традиційної козацької та сучасної української музики. Ми прагнули показати всю свою майстерність і старанність. І, судячи з овацій залу, нам це вдалося, присутнім у залі дійство дуже сподобалося. Неймовірно відчуття радості, захоплення та гордості охопило нас. Такі хвилини запам'ятовуються на все життя. Відтепер ми загін імені Ліни Костенко – духовного наставника сучасної України. Ще одним особливим моментом, від якого перехоплювало подих, був виступ гостя Козацької гімназії – Героя України Жемчугова В.П., який особисто привітав нас, висловив теплі слова підтримки та віри у нас, як у свідомих громадян і

патріотів рідної країни. Ці слова дали нам надію, що все буде добре. Переконана, ми, нащадки волелюбних, нескорених предків, гордо йтимемо у майбутнє, примножуючи звичаї і традиції свого народу. Зараз, на тлі трагічних подій у моїй країні, дуже важливо бути єдиними, мужніми та сильними духом задля процвітання нашої України.

Васькевич Каріна, учениця 5-В класу

КОЗАЦЬКОМУ РОДУ НЕМА ПЕРЕВОДУ

У Київській гімназії № 283 вже стало доброю традицією скликати козацьке коло, під час якого відбувається Посвята у козачата учнів 5-их класів. У цей день учні 5-В класу стали повноправними членами козацького куреня імені Ліни Костенко. Урочисте свято відбулось 26 жовтня у актовій залі нашої гімназії та зібрало багато вболівальників. На урочистостях був присутній Герой України Володимир Павлович Жемчугов, який у період з 2014 по 2015 роки провів 30 спеціальних операцій зі знищення військових об'єктів ворога у зоні АТО. Велика повага та вдячність Героєві за напутні слова та низький уклін від усіх батьків та педагогів. У цей

непростий для України час свято пройшло на високому рівні і як сказала Берегиня нашої гімназії Швед Марія Анатоліївна: «Нічого у ворога не вийде, свято у нас буде!!!» Дякуємо Марії Анатоліївні за організацію, підтримку та проведення дійства. Учні 5-В класу на чолі із класним керівником Супрун Оленою Михайлівною дуже старанно готувалися до посвяти: підбирали вірші, вчили пісні, танці, прагнули показати згуртованість, свідомість. І у них усе вийшло. Молодці, так тримати аж до самого випуску! Свято вдалося, бо козацькому роду нема переводу!

Коваленко Ю.М., мама учня 5-В класу

ПРАВО НА ЩАСЛИВЕ ДИТИНСТВО

Традиційно у жовтні, у гімназії відбувається Посвята в козачата. Ми про це знали і чекали, а відвідавши свято, нам стало зрозуміло, що воно дійсно велике і дуже важливе для п'ятикласників, адже тепер вони так серйозно і красиво прилучились і до історії, і до проблем сьогодення. Цей захід розширив знання про козацтво, його звичаї, традиції, підтвердив наступність поколінь. Коли зазвучав Державний Гімн України, мимоволі защеміло серце. Найперше тому, що хочеться миру та спокою в рідній державі насамперед для наших дітей. Вони мають право на щасливе дитинство. Під час виступу діти показали, як вправно вони вміють співати, танцювати, декламувати. Кожен номер був продуманий та доповнював попередній. Ми, і діти, і батьки, запам'ятаємо цей день як

особливий. Такі заходи, безсумнівно, виховують у дітей почуття гідності, честі та любові до Батьківщини!

Остропика С.В. та Остропика О.В.,
батьки учениці 5-В класу

СОБОРНА МАТИ-УКРАЇНА ОДНА ДЛЯ ВСІХ, ЯК ОБЕРІГ

ПершOVERесень. Знайомство з дітьми, батьками, щоденні уроки – це робочі будні. Вони інколи напружені, тривожні, насичені подіями. Але ми всі жили в передчутті головного свята в житті п'ятикласників – Посвяти в козачата. «Що це за посвята?» – питають діти. «В нас такого не було!» – кажуть батьки. «Значить, буде! – відповідаю я. – Готуємось!» Декілька разів переробляли сценарій та презентацію, міняли варіанти костюмів, ретельно підбирали навіть взуття! Але найскладніше було з репетиціями. Повітряні тривоги, карантин у класі, вимкнення світла... Та дитячі очі горіли бажанням колективної справи. Тому репетиції в нас були і в суботу, і в неділю, навіть декілька разів в укритті. Щиро дякую батькам за розуміння та організацію дітей у такий непростий час. Особливо доклали зусиль у підготовці до свята члени батьківського активу Буцула Ольга, Чупіка Оксана, Ляденко Тетяна. Через ракетні удари по Києву декілька разів переносили на інші дні наше свято. Було психологічно важко, мені здавалось, що й діти вже «перегоріли», десь подівся вогник в їхніх очах. Настав той момент, коли ти через себе пропускаєш кожне слово, почуєте зі сцени, коли в серці бринять струни рідної пісні, а козацький гопак додає драйву й присутні підтримують його бурхливими оплесками. Радію, що все вдалося, що виступ дітей справжній, емоційний,

не підробний! У такі хвилини переповнює почуття гордості за своїх вихованців. І не тільки за своїх! Уявіть собі, під час повітряної тривоги в укритті наші п'ятикласники співають пісні! І не модні англійські чи популярну попсу, а «Ой у лузі червона калина...», Гімн України, а 5-Г повторює «Молитву» зі свого сценарію: «Боже, великий, єдиний, нам Україну храни...» Сльози навертаються на очі. І ти думаєш, чи здатні на таке діти рашистів? Чи топтали б нашу землю ті буряти, якби мали належне виховання, освіту, якби усвідомлювали національну приналежність до свого коріння? Відшуміло свято – урочисте, яскраве, незабутнє дійство. Чи запам'ятається воно дітям надовго? Так, звичайно! Чи будуть вони колись згадувати свій навчальний заклад? Будуть! Бо де як не тут, у стінах рідної гімназії, їх благословили козачатами стати. У непростий час живемо, по-іншому сприймаєш те, чого раніше не помічав. Воля, Україна, мова – це все було, але яку ціну ми платимо нині! Ціну життя, найдорожчу! На цій війні вже загинули двоє наших випускників. Щодня схилене небо плаче біля свіжих могил: Україна втрачає героїв-патріотів. Вічна їм пам'ять. Тому сьогодні, як ніколи, ми покликані творити свою історію.

**Радецька Т.Д.,
класний керівник 5-Г класу**

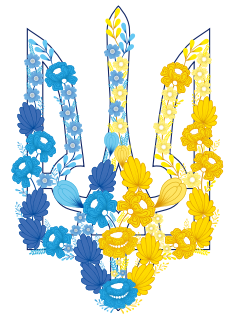
Я КОЗАЧКА ТВОЯ, УКРАЇНО!

Посвята в козачата – це надзвичайна подія в моєму житті. Я дуже хвилювалася, бо багато разів батькам і вчителям доводилось відкладати це свято через обстріли і тривоги. Але хто йде до світлої мети, той її досягне. Я завжди знала, що походжу з козаць-

кого роду, і відчувала себе справжньою козачкою. Тепер я в сім'ї козачат-гімназистів. Постараюся добре вчитися і підтримувати казацькі традиції гімназії.

Михайлик Світлана, учениця 5-Г класу

НІЯКІ ХМАРИ НЕ ЗАТЪМАРЯТЬ НАШЕ СВЯТО!

Вже вісім місяців українську землю терзає жорстокий підступний ворог, обстрілюючи смертоносною зброєю наші міста і села, намагаючись залякати нас. Але хіба можна здолати народ, в жилах якого тече козацька кров, а в серцях живе багатовікове прагнення до волі.

*В тривожний час зростають наші діти,
Але наперекір всім ворогам
Ніякі хмари не затъмарять світло,
Що притаманне нашим козакам.*

Ще з вересня ми (і діти, і батьки) чекали на цю подію – Посвяту в козачата. Зал наповнився урочистою яскравістю вишиванок, віночків, дзвінками дитячими голосами. Тепер наші п'ятикласники повноправні члени Всеукраїнської громадської козацької дитячої організації «Дніпровська Січ». Немає сумніву, що вони будуть гідними нащадками нашого славного роду.

Михайлик Олена Анатоліївна,
бабуся п'ятикласниці

Посвята в козачата – надзвичайно важливий національно-патріотичний захід, який сповнений великою надією та вірою в перемогу. Це незабутнє святкове, яскраве дійство! Враховуючи ті складні умови, в яких діти готувались до Посвяти, то взагалі це диво, що воно відбулося. Зворушливою

миттю свята стало ще й те, що до нас завітав Герой України Володимир Жемчугов, який привітав наших дітей та побажав успіхів у навчанні, закликав бути справжніми патріотами України та шанувати звичаї козацького роду.

Вікторія Поворозник, мама учня 5-Г класу

НАЗИВАТИСЯ КОЗАЧКОЮ – ЧЕСТЬ, ЗНАТИ ІСТОРІЮ – ОБОВ'ЯЗОК!

Я просто захоплена святом! Посвята в козачата додає рішучості. Дуже гарно підібрані костюми. Всі дітки виступали злагоджено та впевнено. Вони стали більш дорослими, відчували відповідальність та гордість, з честю демонстрували, що є малими, але вже козаками та козачками. Також дуже вдало підібраний репертуар, часто на очі навертали сльози, коли демонстрували світліни із сучасної війни. З одного боку, є розуміння, що ми з роду козаків, а отже, непереборні, з іншого, – переповнює серця величезна вдячність нашим Захисникам та Захисницям, які роблять все для перемоги й миру в нашій країні. Свято дуже на часі, бо підтримує емоційно, додає рішучості та вселяє впевненість у майбутнє. Хочу висловити велику вдячність всім причетним до організації цього дійства! Воно було над-

звичайним! Дякую за можливість розділити з Вами та нашими дітками цей важливий момент в їхньому житті. Дякую, що плекаєте в наших дітях козацький дух та вільну козацьку Душу, любов до волі та незламність, незважаючи ні на що!

**Юлія Яременко,
мама учениці 5-Г класу**

ШАНУЙМО СВОЮ НАЦІОНАЛЬНУ ГІДНІСТЬ – І ШАНОВАНІ БУДЕМО ІНШИМИ

14 жовтня в день Покрови Пресвятої Богородиці відбувся національно-патріотичний захід «Посвята в козачата» учнів 5-Г класу, який створив теплу атмосферу єднання та залишив яскраві враження. Чудове свято, що дало можливість нашим ді-

тям відчутти себе повноправним членами великої шкільної родини та важливою складовою спільної перемоги. Успіхів і процвітання у добрих і важливих справах.

Ляденко Тетяна, мама учениці 5-Г класу

Посвята в козачата» – це дуже гарна та правильна традиція. Так має бути. Дуже добре, що гімназія виховує в наших дітей почуття патріотизму, допомагає усвідомити, що всі ми Великий народ із славним минулим та прекрасним майбутнім. Я гадаю, що під час повномасштабної війни в Україні ця Посвята – особлива. На заваді ставали і повітряні тривоги, і відсутність світла, і карантин, але... все вийшло. Те, що ми побачили на сцені, було неперевер-

шеним. Особисто мене переповнювало почуття гордості за Україну та наших дітей. Це були емоції, які викликали сльози та одночасно віру у світле майбуття. Ми, батьки, щиро дякуємо всім, хто був причетний до цього чудового заходу. Костюми, музичний супровід і сам виступ були надзвичайними. Так тримати, козацька гімназіє!

Олександр Тригуб,
батько учениці 5 – Г класу

ЩОБ МАТИ УКРАЇНУ – ТРЕБА БУТИ УКРАЇНЦЕМ

Цього річ осінь 2022 року, особисто для мене, є надзвичайно контрастною. Серед світлого, приємного – це звичайно велика кількість теплих, сонячних, золотавих днів, які подарувала нам ця щедра пора. Але в той же час це і страх, переживання через нескінченні атаки країни-терориста. Ще одним приємним осіннім подарунком для мене став 5-Д клас, з яким ми пройдемо непростий шлях згуртування, співпереживання і становлення як нащадків мужніх, незламних українців, буквально відразу на початку навчального року, адже Посвята в козачата – це багаторічна традиція гімназії. На початковому етапі підготовки це було щось схоже на цікаві кастинги, на яких діти з хвилюванням і великим ентузіазмом демонстрували свої здібності. Потім знайомились із історією. Дізналися, що 14 жовтня українці святкують велике християнське свято Покрови Пресвятої Богородиці, адже саме вона для козаків була завжди покровителькою і захисницею. Перед образом якої

козаки, вирушаючи у похід для оборони або визволення українських земель, завжди просили допомоги та підтримки. Мужність і відвагу українських козаків продовжують сучасні козаки-патріоти, які щоденно борються за найменший клапчик рідної землі. Відчула, що наші діти не по роках стали дорослими. І це свято для них не просто слова про патріотизм, а реальне життя. Бо воїни-герої – це їх найдорожчі люди – батьки. Саме нашим захисникам ми присвятили окремі слова пісні «Обійми мене». Дуже хочеться, щоб захисники і захисниці, батьки наших дітей повернулися живими і здоровими. Цього важкого року захід був надзвичайно емоційним. Адже не дарма говорять, що людині творчої професії, щоб передати всі емоції на сцені, потрібно пережити це все в реальному житті. З яким хвилюванням чекали репетиції в укритті, повторювали рухи, тексти. Навіть коли не змогли вчасно виступити через постійні атаки нелюдів на українські землі, все одно чекали, вірили, що ворогу

не вдасться зламати наші плани, нашу волю, бажання показати, що ми ніколи не здамося і будемо завжди

впевнено стояти на СВОЇЙ, рідній українській землі. Адже саме з часів козаччини українці постійно борються за свої території і ніколи не здаються. Я вірю у незламність і відвагу молодого покоління. Дуже боляче, що у їх дитинство увірвалася війна. Але я вірю, що вони, як ніхто інший, будуть розуміти ціну нашої незалежності, мужності, вірності Україні. Будуть знати правдиву історію України, як століттями криваві завоювальники прагнули знищити ген українськості. Головне в усвідомленні нами істини: щоб мати Україну – треба бути українцем. Ми не здамося. Перемога за нами, бо ми сильна, волелюбна нація! Так буде завжди!

Персікова І.М.,
класний керівник 5-Д класу

СВЯТО ЄДНОСТІ ПОКОЛІНЬ

Посвята в козачата – це особливе свято для гімназії. Славна подія, що повторюється з року в рік, символізує єдність поколінь. Зібравши в собі народні традиції у сучасній обробці, це свято стало прекрасною подією золотої осені. Хлопці та дівчата у народних костюмах, майстерно виступаючи на сцені, показали свою причетність до великого і славного українського народу. Готуючись до свята, ми дізнались багато цікавого з історії козачтва.

Наприклад, те що козаки об'єднувались у курені, були мужніми та сміливими, розвагами козаків були пісні та танці, гра на різних музичних інструментах та показові бої, в яких кожен мав виявити свою силу та спритність. А ще це свято нас здружило, роззнайомило, згуртувало, бо ми проводили багато часу разом у підготовці до нього.

Бицик Олександр, учень 5-Д класу

Посвята в козачата – це свято, на яке кожного року чекають усі! Адже учні п'ятих класів долучаються до великої дружньої родини Всеукраїнської громадської козацької дитячої організації «Дніпровська Січ». Не дивлячись на такі складні умови, в яких ми перебуваємо, свято відбулося. У цьому році воно було дійсно дуже важливим і емоційним. З труднощами готувалися через те, що зараз в нашій країні військовий стан, тривоги,

вимкнення світла, але й тут ми були на висоті! Кожен клас представляв свій загін, 5-Д відтепер козацький загін імені славетного Івана Богуна. Величезна подяка класному керівнику Персіковій Інні Миколаївні за гарну підготовку до свята, ще за те, що змогла об'єднати нас в одну велику козацьку сім'ю.

Ткачик Євангеліна,
учениця 5-Д класу

26 жовтня 2022 р. у Козацькій гімназії відбулося урочисте свято «Посвята в козачата» учнів 5-х класів. Підготувати захід нам допомогли старшокласники, класний керівник, батьки. Ми з радістю відвідували всі репетиції і дуже старалися, щоб все вийшло якнайкраще. Ми підбадьорювали один одного. Під час виступу хвилювання відступило, а відчувалась радість і гордість. На святі були присутні директор гімназії Во-

лодимир Миколайович Гнатюк, адміністрація, викладачі, наші батьки. Всім дуже сподобався виступ 5-Д класу. Тепер ми з почуттям відповідальності і патріотизму будемо шанувати і продовжувати славу історію козацтва, нашої країни і гімназії. Для мене дуже важливі цінності: відповідальність, патріотизм, знання історії, традиції гімназії, – які об'єднали усіх нас.

Кошкін Дмитро, учень 5-Д класу

УКРАЇНСЬКА НАЦІЯ НЕЗЛАМНА

14 жовтня українці святкують одразу три свята. Перше – Свято Покрови Божої Матері, друге – День українського козацтва, третє свято (дуже молоде) – День захисників та захисниць України. Саме в цей день за доброю традицією Козацької гімназії проходить свято для п'ятикласників «Посвята у козачата». Але, на превеликий жаль, цього року свята 14 жовтня не було... І причина – жорстока і підступна війна росії проти нашої країни. Через безперервні ракетні обстріли з боку ворога посвята кілька разів переносилась. Та не дивлячись на численні перепони, 26 жовтня довгоочікуване свято відбулося! І воно було неймовірним! Перша частина святкового дійства складалася з виступів трьох класів: 5-В, 5-Г та 5-Д. Але тепер це не просто класи, а загони імені Ліни Костенко, Михайла Грушевського та Івана Богуна. А наші п'ятикласники вже не просто учні, а козачата! Спостерігаючи за виступом наших маленьких патріотів, глядачі мали змогу зануритися у чарівну атмосферу козацьких часів, дізнатися цікаві факти з героїчного минулого нашого народу. Зі сцени лунали патріотичні вірші та гасла, а прекрасні українські пісні розчулили до сліз. А як наші козачата танцювали! Не гірше професійних артистів. Діти старалися і викладалися на всі сто відсотків, адже посвята у козачата – це дуже хвилююча та урочиста подія для кожного з учнів гімназії. У цей день вони стали учасниками Всеукраїнської громадської козацької дитячої організації «Дніпровська Січ». Приємною несподіванкою для всіх присутніх став візит Героя України Володимира Жемчугова. Він привітав молодших школярів з такою важливою подією та побажав їм гарно навчатися, адже тільки освічені люди зможуть захищати Батьківщину на всіх фронтах. В кінці свята всі керівники класів (а відтепер – загонів) отримали посвідчення про прийняття учнів п'ятих класів у козачата! Директор гімназії Гнатюк Володимир Миколайович тепло привітав «новобранців» у козацькій сім'ї! Щиро дякуємо всім організаторам свята та адміністрації за радість та посмішки на обличчях наших дітей! У теперішніх

реаліях це особливо цінно! Безперечно, за допомогою таких культурних заходів у дітей формуються духовні цінності патріота України! Отже, українська нація нездоланна і перемога неодмінно буде за нами!

**Олеся Ковтун,
мама учня 5-Д класу**

* * *

Ми з України!

*Слава Україні! Героям слава!
Це наше гасло, це наша держава.*

*Станемо оплеч, вистоятъ зможем.
Ворог не пройде, ми переможем!*

*Армія наша – розум і сила,
орди болотні спрямує в могилу.*

*А після бою, в Книгу Священну,
впишем Героїв... Всіх. Поіменно...*

*Ранок настане, зникнуть руїни,
гордо промовимо: – Ми з України!*

**Віхтюк Роман,
учень 6-Г класу**

Посвята в козачата найочікуваніша подія від початку навчального року. Репетиції, підготовки, костюми, а потім перенесення свята із-за безпекової ситуації. І знову очікування... І ось нарешті ми зібралися в актовій залі, але... без світла. І скільки було радості, коли його ввімкнули! Ось так, в 21-му сторіччі діти можуть радіти світлу. Впевнений, що це свято запам'ятається надовго та ввійде в історію і гімназії, і наших родин. За таких не-

простих обставин свято відбулося! Було дуже емоційне. Звісно, були і переживання, і тремтіння, але дружня атмосфера та підбадьорюючі слова Марії Анатоліївни дали змогу повірити, що все пройде добре! Так і сталося! Ще раз переконався, що українці дуже сильна нація! Ні повітряні тривоги, ні відсутність світла не згають у нас силу духу і нашу волю!

Висовень Микола, учень 5-Д класу

Нарешті цей день настав – посвята в козачата. Ми козачата! Дуже багато перешкод було на нашому шляху (вибухи, тривоги, дистанційне навчання, відключення світла), але нас не подолати. І ось ми на сцені. Все було: і перелякані очі, і хвилювання, і тремтіння голосу. Ми намагалися справитися з цим. Атмосфера в залі і наша

Інна Миколаївна сприяли тому, що ми відчували себе справжніми патріотами, справжніми українцями. Наш клас з честю і гордістю буде носити звання членів Всеукраїнської громадської козацької дитячої організації «Дніпровська Січ».

Кузьмич Поліна, учениця 5-Д класу

ДЯКУЮ ТОБІ ЗА ЗАХИСТ, УКЛІН ТОБІ ЗА ПОДВИГ!

Війна розпочалася зовсім несподівано. 24 лютого 2022 року вся країна прокинулася під звуки сирен та вибухів. Багатьом співвітчизникам довелося покинути рідні міста, а ті, хто не зміг або просто не встиг цього зробити, і до тепер змушені переховуватись в укриттях. Перші дні були найстрашнішими, адже ніхто не був готовий до нападу. Ми досі не знаємо, що буде завтра або через тиждень, проте впевнені в тому, що завдяки Збройним силам України наші землі залишаються під надійним захистом. Ми захоплюємось силою духу, звитягою, жертівністю захисників і захисниць України. Знаємо, наскільки їм важко, непросто, але наші воїни звільняють території, захоплені ворогом, ризикують щохвилини власним життям і здоров'ям. Напередодні 14 жовтня у гімназії розпочалась благодійна акція «Привітай зі святом захисників». Ми з радістю скористались цією нагодою, щоб допомогти воїнам і хоч якось їх підтримати. Разом із батьками учні 9-А класу зібрали цілих 6 тисяч 150 гривень. На ці гроші ми закупили теплі шкарпетки, шапки та піч для наметів, щоб забезпечити солдатам тепло під час суворої морозної зими. Проте, ми маємо велику надію, що до того часу Україна вже буде повністю звільнена від ворога. Ми обов'язково переможемо у цій важкій та жорсткій війні. Герої ЗСУ! Ми

віримо у вас і бажаємо, щоб ви всі повернулися додому живими та здоровими. Пам'ятайте, вся країна з вами і ніхто ніколи не забуде про те, що ви робите для нашої свободи. Слава Україні!

Лана Калатал огли, учениця 9-А класу

ІСТОРІЯ ОДНОГО ДОБРОВОЛЬЦЯ

За результатами XXI Всеукраїнського конкурсу учнівської творчості, що тривав протягом 2021/2022 навчального року, робота учениці 11-Б класу Сівковської Марини на тему «Історія одного добровольця: Олексій Буслаєв» у номінації «Історія України і державотворення» стала переможцем четвертого (підсумкового) етапу Конкурсу. Дослідницьку роботу присвячено вивченню феномену українського добровольця в історії визвольних змагань, прикладом обрано долю українського добровольця Олексія Буслаєва, кулеметника, учасника боїв за Дебальцеве у 2014-2015 рр., який загинув у 2015 році. Наше дослідження є присвятою світлій пам'яті Олексія Георгійовича Буслаєва, батька випуск-

ниці гімназії № 283 2017 року Наталії Олексіївни Буслаєвої. Педагогічним керівником роботи є учитель правознавства та громадянської освіти Алла Борисівна Усата. Хто такий добровалець? Це людина стовідсотково створена із любові до своєї неньки-України. Тому що тільки любов спонукає його залишити свої справи, сім'ю, навчання і йти захищати свій рідний край. Вони справжні лицарі – захисники України. У суспільній свідомості під добровольцями маються на увазі особи, які зголосилися взяти участь у захисті незалежності, суверенітету, територіальної цілісності України, не чекаючи на офіційну мобілізацію, самостійно з'явившись до військкоматів чи долучившись до уже діючих військових формувань. Так, добровольці першими йшли з Майдану у 2014 році захищати територіальну цілісність і суверенітет України під час проведення

Антитерористичної операції. З 24 лютого 2022 року тисячі добровольців ставали до лав ЗСУ та загонів Територіальної оборони міст і селищ, щоб захищати нас під час повномасштабної збройної агресії з боку росії. На прикладі життєвого шляху героя-добровольця ми нама-

галися показати спадкоємність героїчних сторінок історії України – від князівських народних ополченців до бійців-добровольців XXI століття. Кожного разу, коли мова заходить про героїзм, незламність, віру, приходять на думку слова Ліни Костенко: «Боролись ми. Боролись наші предки... А знов свободу починай з абетки...» Олексій Буслаєв – один із багатотисячної гвардії добровольців незалежної України. Він віддав своє життя за нашу свободу і незалежність, за Україну, за її соборність і за свою родину. Та подвиг добровольця не зникне з карти нашої пам'яті, бо ми шануємо і пам'ятаємо! І продовжуємо боротьбу за Україну, кожен на своєму фронті. Слава Україні!»

ЗОЛОТА ОСІНЬ «ВІЗЕРУНКІВ»

На вулиці золота осінь – чарівна, романтична пора, десята для естрадно-духового оркестру гімназії №283. 10 років пролетіли як одна мить, спогадів – море! Далекого 22 жовтня 2012 року відбулась зустріч керівників оркестру Куліша Олександра Пилиповича та Кепіна Володимира Дмитровича з учнями п'ятих класів, майбутніми учасниками колективу. Це були школярі, які ніколи не тримали інструменти в руках: Махиня Микола, Калнина Світлана, Сасько Ілля, Наїмі Арсалан, Бондар Артем, Перчук Богдан, Нальотов Владислав, Пасічник Оля, Вдовик Дар'я, Свинтинський Кирил, Середа Семен; які мали певний досвід: Музика Євген, Шашкевич Діана, Сібір Данило, Редька Богдан, Булгаков Євгеній, Сікула Владислав, Ворона Денис; які віртуозно володіли інструментами – Полуденний Роман, Антонюк Тетяна, Якушин Давид. Ось у такому складі розпочинались репетиції. Перший виступ 16 січня 2013 р. запам'ятався і сподобався усім. «Візерунки» разом із шкільним хором виконали «Щедрик» М. Леонтовича. А вже навесні цього ж року відбулась презентація оркестру з годинною програмою. У творчості музикантів було три хвили підйому. Перші учасники заявили про потужний потенціал колективу, який реалізовувався у святко-

вих заходах гімназії, району. Мудрі керівники оркестру завчасно готували наступність. Так в оркестрі з'явилась «друга хвиля» учасників – Фуйор Герман, Сівковська Катерина, Сівковська Марина, Черноус Олексій, Борисова Олександра, Матрущенко Віктор, Лисичонок Андрій, Труба Євген, Рамазанов Рустам, Рябчій Микита, Чава Станіслав, Сулик Святослав, Сулик Богдан. Колектив радо зустрічає усіх бажаючих. Нещодавно до гурту приєнались Каленський Олексій, Дембіцький Тимофій, Рзаєв Юсіф, Швиґар Вадим, Михайлов Роман, Нестеренко Олексій, Сторожик Роман, Шелепницький Денис, Суліма Володимир, Сивак Матвій, Махиня Катерина, Хачатрян Артур, Опанасенко Артем. Старші діляться досвідом з молодшими. Наприклад, Олексій Черноус навчився вправно грати на ударній установці, коли залишав оркестр, підготував Євгена Трубу, а той у свою чергу – Артура Хачатряна. Завдяки цьому у гурті є вправний ударник, адже від нього залежить ритм в оркестрі. В репертуарі колективу понад 80 творів української та світової класики, популярної та авторської музики. Так тримайте! Ми вами пишаємось.

Швед М.А.,
заступник директора з виховної роботи

НЕ ОЧІ БАЧАТЬ, А ЛЮДИНА; НЕ ВУХА ЧУЮТЬ, А ДУША!

Ми, керівники оркестру, пишаємось гуртом «Візерунки». Наші діти дуже талановиті і постійно вдосконалюють свою майстерність. Роман Полуденний, Тетяна Антонюк, Давид Якушин, Артем Бондар, Богдан Перчук, Богдан Редька, Данило Сібір, Дембіцький Тимофій, Роман Сторожик, Олексій Нестеренко є лауреатами престижних фестивалів та конкурсів. У студії звукозапису оркестру побачили світ сольні диски Лізи Музики «Мені вже вісім», Романа Полуденного «Роман Полуденний та його друзі», Арсалана Наїмі «Мої метаморфози». Данило Сібір написав твір «Спогади» для флейти з оркестром, в якому розповів про життя в колективі, а Арсалан Наїмі та Богдан Редька створили композицію «Момент істини». Кожен рік ми робимо відео, в якому висвітлюємо важливі події, концерти, батьківські збори. Таких дисків 10. Створено й одинадцятий, в якому охоплено всі 10 років. Їх можна переглянути на Youtube каналі за посиланнями: <https://youtu.be/3tEOxrm0IYQ>; <https://youtu.be/BVGJ07PaEWM>. Останні роки не прості, але ми знаходимо шляхи для спілкування, проводимо офлайн заняття, де вивчаємо нові партитури, ведемо бесіди на музичні теми, показуємо музичні інструменти та їх звучання і в оркестрі, і у сольному виконанні. Усвідомлюємо і щиро радіємо, що ці десять років пройшли не даром. Данило Сібір закінчив коледж, і зараз є студентом Київської муніципальної академії

ім. Р.М. Глієра. Це престижний музичний навчальний заклад. Також продовжує музичну освіту в університеті ім. Б. Грінченка Богдан Редька. Роман Полуденний закінчив університет ім. Т.Г. Шевченка, Богдан Бондар навчається в КПІ, Богдан Перчук у Люблянській політехніці, Кирило Свинтинський в Університеті технологій та дизайну, Ольга Пасічник опановує медичну професію в Київському медичному університеті, а Микола Махія, взявши академію, разом з батьком Андрієм Миколайовичем захищає Україну від підлого і підступного ворога у 101 бригаді ТРО, Євген Труба вступив до університету ім. Т.Г. Шевченка, Нальотов Владислав здобуває вищу освіту в Києво-Могилянській академії, Арсалан Наїмі в Київському національному університеті театру, кіно і телебачення імені І.К. Карпенка-Карого, вивчає акторську майстерність. Побажаємо нашим випускникам мирного життя та чекаємо в оркестрі, а всім іншим оркестрантам нових успішних концертів. Знайте, наші двері завжди і для усіх відчинені і ми з радістю зустрінемо нових учасників. Нам потрібно готуватись до головного концерту Перемоги. Віримо, що він буде, обов'язково буде. Тримаймося, Україна непереможна!

**Куліш О.П., Кепін В.Д.,
керівники естрадно-духового оркестру
«Візерунки»**

ПОЛЬЩА, НІМЕЧЧИНА ТА ШВЕЙЦАРІЯ: НАШІ УКРАЇНСЬКІ УЧНІ – ПРО НАВЧАННЯ В ЗАКОРДОННИХ ШКОЛАХ ТА ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ В УКРАЇНІ АБО МІЖНАРОДНА КОМУНІКАЦІЯ ДІТЕЙ ПІД ЧАС ВІЙНИ

Від початку повномасштабного вторгнення росії українська освіта зазнала багатьох трансформацій. Діти навчаються в інтервалах між повітряними тривогами та відсутністю світла і стресують у бомбосховищах. А школярі за кордоном поєднують навчання в іноземних та українських школах. Міграція наших дітей спричинила цікаві наслідки. Адже кожна країна має свою освітню систему, кількість років навчання, набір предметів тощо. Тож у нас виникла ідея міжнародної комунікації. Наразі частина учнів нашого класу перебуває в Німеччині, Польщі та Швейцарії. Діти, одночасно навчаючись в двох країнах, набули нових друзів, змінилося їхнє оточення, проте не розривають зв'язку з рідним краєм, встигають спілкуватися з українськими однокласниками та учителями. Тож нещодавно учні 8-Д отримали листи із-за кордону. Коновалова Анастасія, яка наразі перебуває та навчається у Швейцарії, розповіла про свій клас, режим дня, дозвілля, особливості країни та незвичайних людей, які вітаються на вулиці з усіма незнайомцями, а також про те, як швейцарці підтримують українців, скрізь можна побачити українські прапори та надписи «NO WAR», а також розповідає, що сумує за рідними і знайомими, які залишилися в Україні та з нетерпінням чекає на повернення до Києва. Ще Настя займається карате, тому майже увесь вільний час присвячує улюбленій справі. Неодноразово займала призові місця. Ми пишаємось її успіхами. Брати Козаченко Назарій та Захарій у першій половині дня відвідують школу у Німеччині, а у другій – дистанційно опановують новий матеріал та виконують домашні завдання, отримані в гімназії. Коли хлопцям проводили екскурсію новою школою, то виникали такі відчуття, ніби вони вперше прийшли до козацької гімназії. У своєму листі Назарій розповідає, що німецька система освіти відстає від нашої щонайменше на рік. Він має ґрунтовні знання з предметів і лише знання німецької мови викликає невеликі труднощі. Дозвілля також проводять з користю. Брати вже багато років професійно займаються футболом. Цю справу продовжують і за кордоном. У

вільний час волонтерять: допомагають розвантажувати гуманітарну допомогу для українців. Також у Німеччині навчаються наші гімназисти Литвин Мілана та Маєвська Надія, а у Польщі – Крапивенко Данило. Діти з родинами беруть участь у мітингах та акціях на підтримку Батьківщини, відвідують виставки та інсталяції, присвячені темі війни в Україні. Данило – один з кращих футболістів люблінської команди. Його батько несе службу в лавах ЗСУ. Ми вдячні родинам за таке виховання, адже патріотичні почуття не з'являються самі по собі, це результат довготривалого впливу на дітей. У свою чергу ми не забарилися із написанням листа-відповіді нашим однокласникам. Розповіли про свої успіхи та проблеми, про шкільне життя та дозвілля в такий непростий час. Але ми не втрачаємо віри у краще майбутнє, віримо у перемогу! Колись ця страшна та безглузда війна закінчиться. Ми зможемо побачити та обійняти тих, хто зараз далеко від нас. Хоча ми всі змінилися без вороття, найкраще, що могло з нами статися – усвідомлення того, хто для нас дорогий, кого любимо, настільки важлива проста буденність, як ми цінуємо свою рідну Батьківщину.

Піхотник Л.В.,
класний керівник 8-Д класу

РЕВОЛЮЦІЯ ГІДНОСТІ – СИЛА, ЩО ОБ'ЄДНАЛА УКРАЇНЦІВ У ЄДИНЕ ЦІЛЕ

Холодні дні листопада народили Революцію Гідності, яку ми щороку відтворюємо в спогадах, щоб пам'ятати за що борються українці. Мені було лише вісім років, коли по телевізору я побачив, як люди у формі жорстоко били палками інших людей, які мирно протестували і співали пісні. Потім почався справжній жах... Це було лише початком. У нас вдома цілодобово працював телевізор, і ми дивилися один єдиний канал, який вів пряму трансляцію з Майдану. Батьки з друзями збирали теплі речі, варили гарячі обіди і їздили туди – на Майдан. Кожен у ті буремні зимові дні намагався бути хоч чимось корисним. Моя школа була неподалік, і коли мама приїжджала забирати мене додому, від неї пахло димом. Я не тямив тоді нічого у політиці і було лячно. На мої запитання: «що відбувається і чому», батьки відповідали, що це все заради нашого європейського майбутнього. Бо людям остогидло миритись з надмірною владою Януковича та перетворенням України на одну з колоній росії, що у нас відбирають свободу і, що ми, в незалежній Україні, будемо, як пташки в

клітках, і нами будуть маніпулювати, як маріонетками. Це шанс змінити Україну, своє майбутнє, шанс вибороти право жити у гідній, справедливій і соборній країні. Тоді, звичайно, мені не все було зрозуміло: гасла активістів Євромайдану «Єдина Україна», «Схід і Захід разом». Лише дорослішаючи, я почав усвідомлювати, що Революція Гідності розвернула Україну в бік її вихідної ідентичності: вільної, демократичної, здатної до вибору й державотворення, як тисячі років тому. Майдан продемонстрував здатність українців до самоорганізації, взаємодопомоги та самопожертви, виявив, що для наших співгромадян, незалежно від регіону проживання, етнічної приналежності та мови, важливими цінностями є свобода, людська гідність, право обирати свою долю. Майдан став революцією гідності, але вона була лише частиною великої боротьби, окремим фрагментом. Бо, крім гідності, тут була воля і справедливість, солідарність і хоробрість, війна проти системи. Революція Гідності, без сумніву, змінила країну. Але вона змінила і кожного з нас. Це сила, що об'єднала українців у єдине ціле.

Я хочу подякувати за те, що маю можливість вшанувати пам'ять тих, хто віддав своє життя за гідність та свободу в Україні. Свобода і новий день мають свою ціну. І тепер ми знаємо, що гідність та свобода сильніші за підлість і терор. Тоді, 9 років тому, тим, хто вийшов на Майдан, було холодно і страшно не лише за себе, але і за майбутнє країни. Проте, віра була сильнішою, і вони перемогли. Ця віра за 9 років загартувалася і зміцніла. Тому я переконаний, що Україна вистоїть і переможе.

**Замірайло Захар, учень
11-В класу**

РЕВОЛЮЦІЯ ГІДНОСТІ ТА ЄДНАННЯ

Протягом багатьох століть волелюбний український народ виборював своє право жити в незалежній вільній країні.

І тільки у 1991 році, з розпадом СРСР була проголошена суверенна держава Україна. Але, як виявилось, щоб здобути справжню незалежність, українцям треба було пройти іспит на єдність, волю і мужність, бо росія не полишала намірів поглинути Україну. В історії є багато прикладів незламної боротьби українців за свою свободу. Один із них – це Революція Гідності, яка розпочалась 21 листопада 2013 року на Майдані Незалежності в м. Києві. Приводом для цього стала відмова тодішньої влади підписати Угоду про асоціацію з Євросоюзом. Це дуже обурило українців, адже вони мріяли про розбудову держави на принципах демократії і свободи як в країнах Європи. Тому вони вийшли на мирну акцію протесту. Та чинна влада вночі 30 листопада жорстоко розігнала протестувальників, застосувавши силу проти мирних студентів. Такі дії влади набули розголосу по всій країні, і люди об'єдналися у прагненні відстояти свої права і свободу. Це призвело до масових протестів у багатьох містах і селищах країни. Звідусіль приїздили люди на Майдан Незалежності і разом з киянами стояли в мороз і холод, висуваючи до влади свої

вимоги. Мільйони людей збиралися на Майдані не за гроші і якісь преференції, а за покликанням душі і серця, за справедливість, за людську гідність. Та тільки влада їх не чула, і вдалася до застосування сили...Тоді загинуло більше 100 людей, яких назвали Небесною сотнею. Революція Гідності об'єднала українців в їх прагненні до свободи і демократії, проти узурпації влади. А розв'язана росією кривава війна проти України ще сильніше згуртувала людей перед страшною загрозою поневолення і втрати країни. Разом до Перемоги!

Подорога Софія, учениця 11-В класу

ГЕРОЇ НЕБЕСНОЇ СОТНІ

Люди – рушійна сила творення історії. Ми, українці, знаємо не на словах, як це... Ми знаємо, як це – боротись за свою незалежність, стояти на Майдані за краще майбутнє, лягати кістками за свою Батьківщину і рідних. Пам'ятаю, мені 7 років, я сиджу, дивлюсь із батьками і сусідами телевизор, там якраз прямі

включення з Майдану, а мама тривожно і схвилювано тягнеться до телефону із словами: «Потрібно шукати шини, щось робити, бо просто сидіти я не можу...». В той момент я ще не усвідомлювала, що стаю свідком початку змін в Україні. Серйозних і вирішальних. А здавалось, що всього-навсього розігнали мітингувальників на підтримку євроінтеграції України... Все тоді було зовсім не просто. І почалось. Перший загиблий Небесної сотні – Сергій Нігоян. «Може, я і наївний. Але вважаю, що зло не має перемагати», – говорив нікому невідомий студент вірменського походження. Потім білорус з Білої Церкви Михайло Жізнєвський, українці Роман Сенік та Юрій Вербицький. У соцмережах писали в той час: «Це не випадковість». 2013 рік став роковим, коли Україна «відкрила відлік» своїх героїв, щоправда багато з них вже Герої неба. Списки незламних і мужніх воїнів ми і далі пишемо на сторінках Вічної Слави, адже зараз, саме в цю секунду, хтось із них віддає своє життя, аби наша сторінка історії засяяла словами «Так, ми перемогли!»,- як казав маленький Лео Буша з Ірпеня. Вірю, що слова патріота стануть символом нашої перемоги. Слава Україні!

Германчук Вікторія, учениця 11-В класу

МІННА БЕЗПЕКА І НЕ ТІЛЬКИ...

Під такою промовистою назвою в гімназії відбувся урок з мінної безпеки для учнів 5-11 класів. 28 вересня 2022 року до гімназистів завітав капітан служби цивільного захисту ДСНС України в місті Києві Павло Олександрович Мінаєв, випускник нашого освітнього закладу. Від 24 лютого 2022 року ризик натрапити на вибухонебезпечні предмети є всюди, де велися чи ще ведуться бойові дії в Україні. Не виняток і місто Київ. Шкода, якої можуть завдати ці предмети, непоправна і смертельна. Земля приховує безліч небезпечних знахідок, наштотвхнутися на які можна в найнесподіваніших місцях. Їх активація відбувається від найменшого зовнішнього впливу: удар, тертя, струс, нагрівання, звук. Знання заходів безпеки допоможе уникнути загрози і врятувати життя не тільки своє, а й своїх близьких та друзів. Адже основною причиною нещасних випадків є грубе порушення елементарних правил безпеки: спроби взяти в руки, пересунути або розібрати вибухонебезпечний предмет, биття по ньому, кидання у відкритий вогонь або у воду. Павло Олександрович разом із гімназистами

розглянув основні види вибухонебезпечних предметів, їх зовнішній вигляд, характеристики. Було наголошено, що перше правило безпечної поведінки – це знання, які ми отримуємо, навчаючись мінній безпеці: категорично заборонено чіпати незнайомі предмети та обмежити пересування територіями лісових масивів, парків, населених пунктів, де велися бойові дії або ці території перебували під окупацією росії. У випадку натрапляння, потрібно негайно зателефонувати до ДСНС за номером 101 і відійти від місця знахідки на безпечну відстань, ні в якому разі не брати її до рук, не торкатися, не пересуватися біля небезпечного предмету. Знешкодженням вибухонебезпечних знахідок займається спеціальний підрозділ ДСНС України – вибухотехніки. Сьогодні дуже важливо знати усім нам, як розрізнити такі вибухові предмети від інших, якої небезпеки остерігатися та як вберегти своє життя. Тому пам'ятаємо і виконуємо «золоте» правило безпеки:

СТІЙ! НЕ ЧІПАЙ! ВІДІЙДИ!

Прес-центр

МОЖНА ВСЕ НА СВІТІ ВИБИРАТИ, СИНУ, ВИБРАТИ НЕ МОЖНА ТІЛЬКИ БАТЬКІВЩИНУ

Боротьба українського народу за незалежність триває протягом багатьох століть. Національна пам'ять України зберігає спомини про героїв, які і в історичному минулому, і героїчному сучасному ціною власного життя виборюють право на самостійність та свободу. 14 жовтня в Україні відзначають День захисників та захисниць України, які щоденно несуть варту на рубежах нашої країни, а з 2014 року стали оборонним щитом нашої держави проти російської агресії. З нагоди відзначення цього дня та свята козацтва в рамках районного проекту «І вічно житиму в тобі, одвічна Україно!» біля першого в Києві пам'ятника «Воїну-добровольцю», що встановлений у Деснянському районі, була проведена патріотична акція «А ми тую козацькую славу збережемо», у якій активну участь взяли учні 6-В та 7-Д класів (класні керівники Данилюк Т.А., Микуленко Я.М.). Гімназисти підготували тематичні патріотичні малюнки, які возвеличують воїнів – борців за справедливість, незалежність та волю. Захід розпочався хвилиною мовчання в пам'ять про героїв, які загинули, захищаючи суверенітет та цілісність України. П'ясківська Анастасія прочитала вірш «Я дитина українська», вклавши у свій виступ гордість, любов та повагу до рідної землі. Хородецький Олексій виконав пісню «Ой у лузі червона калина», яка стала гімном нескореної України у боротьбі з російською агресією. У покладанні квітів взяли участь усі учасники. Такі заходи формують у дітей національну свідомість, любов до України, народу, збереження пам'яті та шани про героїв, які віддали своє життя за квітучу й незалежну Україну.

Данилюк Т.А.,
класний керівник 6-В класу

ДОБРИХ СПРАВ БАГАТО НЕ БУВАЄ

Як часто люди роблять добро та чи варто його робити? Звичайно, варто! Завдяки ньому наш світ стає кращим і добрішим, наповнюється теплом і любов'ю. Добро робить людей кращими. Воно вчить піклуватися про інших і не забувати, що навколо нас ще багато людей, які потребують допомоги. Доброта – це найважливіша позитивна риса в характері людини. «Від доброго слова й лід розстане», – мовиться у прислів'ї. А у нашому випадку кожна добра справа наближає таку бажану Перемогу! Зі своїм 10-Г класом щоразу намагаємося у колективних справах демонструвати не лише доброту, а й турботу, патріотизм, відданість. А благодійність під час війни – це частинка великої перемоги! Так, до 14 жовтня – свята Покрови, Дня захисників та захисниць у нашій гімназії проходила акція «Привітай захисника зі святом». Старшокласники з великим ентузіазмом долучилися до неї. Впродовж тижня були зібрані подарунки для ЗСУ. Неймовірно приємним та щемним був зворотній зв'язок із фронту. У піднесеному настрої 10-Г долучився ще й до акції «Смілива гривня», яку проводив Нацбанк України. Ідея отамана класу Даніїла була реалізована Шулькевичем Романом. Він приготував пляшки для збору коштів, розробив дизайн та віддрукував інформаційні листівки. Акція полягала у зборі монет будь-якого номіналу (навіть ті,

що вийшли із використання) та передачі їх на фронт! На заваді справи стало дистанційне навчання через складну ситуацію в країні. І хоча нам вдалося зібрати лише 1209 грн., але віримо, що ця маленька часточка буде значимою для наших захисників. Хай там що, не важливо на що їх витратять наші відважні хлопці, а ми зробили маленьку, але добру справу! Нас об'єднало почуття вдячності! Разом ми велика сила, яка обов'язково здолає ворога!!

Демчик С.М.,
класний керівник 10-Г класу

РАЗОМ ДО ПЕРЕМОГИ

14 жовтня українці святкують одразу три свята: День захисників та захисниць України, День українського козацтва та свято Покрови Пресвятої Богородиці! Всіх їх об'єднує глибока віра в непоборність нашої сили, духу, звичаги, героїзму, жертвності та всеосяжної любові до своєї землі, держави, народу. Цей день уособлює мужність та героїзм оборонців та визволителів української землі на всіх етапах її історії. Ми вдячні усім, хто стоїть на захисті нашої Батьківщини сьогодні. Кожному і кожній, хто захищає Україну – слава і пошана! Дякуємо за вашу мужність, стійкість, сміливість та витривалість! Ви справжні герої, бо ваші серця хоробрі, а душі світлі та чисті. «Пишаємося Вами, наші захисники!», «Ви – наші герої! Дякуємо Вам!», «Чекаємо з перемогою!», «Слава ЗСУ!», «Ні війні!» – саме такі назви до своїх малюнків на виставку обрали учні 8-Д. І, звичайно, не забули про мудрого помічника рятувальників – пса Патрона! Також гімназисти активно долучилися до благодійної акції «Привітай зі святом захисників». Пакунки вже вирушили на фронт. У кожному з них

лист-подяка нашим героям. Ми знаємо, наскільки цінними для вас є обереги, які носите при собі, бо вони надихають і нагадують про рідних, знайомих, незнайомих, які вірять у вашу силу! Слава захисникам і захисницям! Слава Україні! Разом до перемоги!

**Піхотник Л.В.,
класний керівник 8-Д класу**

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ ТА МОВИ

Щороку 9 листопада наша країна відзначає День української писемності та мови. Кілька століть нас привчали до думки про нібито «вторинність» української мови, ретельно приховуючи від українців величезний масив української ж писемності, історії та культури, що сягає глибокої давнини і налічує багато століть. Особливим цей день став для кожного українця у період нашої нескореної боротьби проти повномасштабного вторгнення росії. Тому в гімназії ми спланували та провели ряд заходів, спрямованих на підтримку функціонування української мови. Це участь у написанні Радіодиктанту національної єдності, проведення виховних заходів, вікторин, конкурсів, диспутів для учнів, проведення практикуму для педагогів «Культура слова. Мовностилістичні поради». Цього дня (це вже стало традицією) стартував I етап Міжнародного конкурсу знавців української мови імені Петра Яцика. А учні 9-11 класів провели наукову конференцію «Мова – виразник ментальності народу», де знову і знову лунала провідна думка, що мова є визначальним чинником та головною ознакою національної ідентичності українського народу. Учениця 7-В класу Сахно Аліна у своєму виступі наголосила, що з самого дитинства мова наших батьків формує нас, наше світосприйняття, наше майбутнє. Бо саме рідна мова, яку ми чуємо та якою спілкуємося, закладає нашу національну ментальність. Про давнє походження мови розповіла у своєму виступі Журавльова Анна, учениця 9-Д класу. Ще у 1890 році на Полтавщині було знайдено археологічну пам'ятку – меч X-XI ст., на якому було викарбовано напис «Коваль

Людота», що підтверджує існування праукраїнської мови. Також важливим свідченням існування української мови вже у XI-XII ст. є написи на стінах Софії Київської: виявлено понад 7000 тогочасних графіті. До 1990 року українська мова перебувала під забороною чи під утисками, піддавалася репресіям або не мала повноправного державного статусу у тих країнах, до складу яких входили українські землі. Лоєнко Олександр, учень 11-А класу, у своєму дослідженні «Діалекти живої мови і літературна мова» нагадав, що за радянських часів цензура забороняла використовувати українським письменникам діалекти, адже вони відображали національну ментальність. Тож усі мовні перли безжалюно викреслювалися із художніх творів. Натомість сучасні письменники досить активно використовують діалектизми, щоб показати колорит різних куточків України. Цікавими стали мовні дослідження «Сучасні мовні експерименти та творення неологізмів», які підготував Кузнецов Олексій, учень 11-Б класу. У своїй роботі він зазначив, що воєнно-політична агресія від 24 лютого 2022 року, як лакмусовий папірець, відбилась у створенні неологізмів, що фіксують життєві настрої, людські вчинки, загальні тенденції розвитку та історичні події. Так, ворогів-нападників ми стали називати «орками», що означає – фантастична раса істот, яких зазвичай зображують у вигляді відлюдкуватих варварів із характерними для них дикунськими рисами. Ця назва походить з латинської мови, що є іменем одного з давньоримських божеств смерті й підземного світу. А країну, де живуть «орки», ми стали називати «Оркостан», оскільки -стан – складова

назв країн чи регіонів, звідси й виникла нова назва «Оркостан». Або «Мордор» –

«чорна країна», назва її походить із вигаданої синдарської мови, роз-

робленої класиком світової літератури XX ст. Джоном Роналдом Руелом Толкінін. «Рашист» – це особа, що є прихильником рашизму (політики росії), в естві якої сформований критично низький рівень свідомості, викликаний порушенням системи загальнолюдських цінностей. Звісно, що

3 Днем української писемності та мови!

мовний спротив не оминув топографічних назв. Віднедавня назву країни-агресора росія почали писати з малої літери, як загальну назву слова, що несе негативний відтінок. А завдяки чудовим новинам із легендарного села Чорнобаївка про багаторазове знищення ворога українці утворили нові прислівники та дієслова. Про мотивацію вчити українську та популяризацію рідної мови серед молоді говорили й учениці 11-А класу Репетій Катерина, Даценко Катерина та учениця 11-Б класу Бабенко Анастасія. З початком воєнних дій молоді люди стали більше спілкуватися українською, цікавитися класичною і сучасною літературою, творами мистецтва та кіно. Мовна культура – це надійна опора у вираженні незалежності думки

та розвиненості людських почуттів. Не забуваймо, що успіх людини часто залежить від мовлення, яке є активним, динамічним виявом вільної творчої діяльності. Слід вслухатися до живого мовлення, вдумливо читати літературу, активно розвивати своє мовлення, викладати думки, виправляти себе, шукати найкращі та найдосконаліші варіанти висловлювання. Людина може володіти кількома мовами, але найдосконаліше повинна знати свою рідну. Боротьба за чистоту й високу мовну культуру – це боротьба за культуру взагалі!

Сівковська Л.О.,
заступник директора з навчальної роботи

БЛАГОДІЙНА ДОПОМОГА ВІД КОЗАЦЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

Напередодні Дня захисників і захисниць України у гімназії пройшла благодійна акція «Привітай зі святом захисників». Педагогічний та учнівський колективи, батьківська громада передали на фронт велику кількість буржуйок, спальників, теплих речей, смаколиків, продуктів довготривалого зберігання, засоби гігієни і, звичайно, листи,

лістівки, малюнки, у яких гімназисти виявили своє захоплення і повагу до воїнів, що на різних фронтах боронять рідну Україну! Зібрана гуманітарна допомога учнями гімназії через волонтерів фондів «Ластівки Фаундейшн», «Тилові бджілки» та Національну гвардію стане в пригоді нашим доблесним воїнам-захисникам. Ми віримо в ЗСУ, разом наближаємо нашу перемогу!

Прес-центр

ПОЕЗІЯ, НАРОДЖЕНА ВІЙНОЮ

6 грудня – День Збройних сил України, а ще 286 день війни. Війни, яка увірвалась у наше життя і руйнує його, знищує плани, змінює інтереси, – так розпочали учні 9-Б класу патріотичний захід «Поезія, народжена війною». Старшокласники разом із класним керівником Рудковою А.А. спілкувались із глядачами словами поетів, що написали свої твори у цю страшну російсько-українську війну. Зі сцени поезія звучала дуже тривожно, бо розповіла про «ранок 24-го», про те, як «весь світ завмер в очікуванні лиха», про героїв із Азовсталі, про молитву за наших захисників і захисниць, а ще життєстверджуючі молитви у варіації на вірш М.Рильського «Моя Україна» Людмили Федорової:

*В крові захлинуться орки кремля-
На часі їх смертна година.
Засяє у світі, як нова зоря,-
Моя Україна.*

Тому не можна опускати руки, треба жити, діяти, підтримувати один-одного і сіяти квіти:

*Сій квіти жовті, сині-різні,
Щоби вони встелили всі шляхи,
Якими повертатимуться наші
Найкращі в світі вояки.*

Дуже щемними були вокальні і вокально-хореографічні композиції про Київ до і під час війни, про наші спільні найдорожчі бажання:

- *Щоб настав мир в країні, і не гинули діти;*
- *Щоб не плакали мами у журбі над синами;*
- *Щоб старенькі в достатку свій вік доживали;*
- *Щоб вкраїна розквітла, незалежна і вільна!*

Але щоб заповітне збулося, їм, нашим захисникам, потрібно вистояти і повернутися живими і здоровими:

*Я люблю тебе, Непереможний!
Уцілій лиш у битві за край!
Хай минає куля ворожа!
Я чекаю й люблю-пам'ятай!*

І це – не лише слова зі сценарію. На заході були присутні «герої не з книги, а з дня». Уважно слухали, захоплено дивились на сцену хлопці і дівчата, яким невдовзі треба повертатись туди, на схід, у те пекло, щоб рятувати життя інших, ризикуючи своїм. Усі поетичні твори, які звучали зі сцени, сучасні. Їх автори (Т. Строкач, С. Рубан, Л. Муріна, Ю. Забіяка, Г. Потопляк, В. Міхалевський, В. Матвіїв, Л. Федорова, Ю. Базя) переймаються долею України, її захисників і захисниць, простих українців. Тут у кожному рядку війна, яку ми проживаємо всі разом: сумуємо, плачемо, радіємо, мріємо і віримо, свято віримо у Перемогу. У фіналі прозвучала пісня, що була написана більше 100 років тому, та саме зараз вона зазвучала по-новому. «Ой у лузі червона калина» – стала символом незламності України у ці дні всенародної боротьби проти країни-агресора.

Швед М.А.,
заступник директора з виховної роботи

КОЗАЦЬКИЙ ВИШКІЛ «СОКІЛ» («ДЖУРА»)

Перший шкільний етап Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри «Сокіл» («Джура») про-

ходив у вигляді «Козацького квесту» для середньої вікової групи паралелей 7-8 класів та «Козацького впоряду» для юнаків і дівчат паралелі 10-х класів старша вікова група. Змагання проходили у трьох дисциплінах «Мінна безпека», «Історія козацтва» і «Лазер-Тауг» – в практичній стрільбі з пістолета. Кращі результати показали Бойчук Валерій, Бут Олександр та Носацький Назар. Козацькі загони 10-х класів демонстрували назву свого загону, гасло а також стройову пісню. Переможцями став козацький загін 10-А класу.

Гулько В.І.,
вчитель предмету захист Вітчизни

Вітаємо з високими нагородами!

Лариса Сівковська
нагороджена Почесною грамотою
Київського міського голови

Наталія Мухіна-Швець
нагороджена Почесною грамотою
Міністерства освіти і науки України

Учасники козацького вишколу «Сокіл» («Джура») – учні 10-х класів
Всеукраїнської громадської козацької дитячої організації «Дніпровська Січ»

БЛАГОДІЙНА АКЦІЯ «ПРИВІТАЙ ЗІ СВЯТОМ ЗАХИСНИКІВ!»

